

Natalia Dąbrowska



LICZEBNOŚĆ I ROZMIESZCZENIE WYSPECJALIZOWANYCH GATUNKÓW DZIĘCIOŁÓW W SOO NATURA 2000 „ŁĘGI SŁUBICKIE” W ROKU 2011

Population size and distribution of specialised species of Woodpecker in the SAC Natura 2000 “ŁĘGI SŁUBICKIE” in the year 2011

ABSTRAKT: W roku 2011 oszacowano liczebność dzięcioła czarnego, dzięcioła zielonego, dzięcioła średniego oraz dzięciołka na terenie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Łęgi Słubickie” (PLH080013). Spośród badanych gatunków najliczniej reprezentowany był dzięcioł średni, którego całkowitą liczebność oceniono na 34 pary (0,8 pry/10 ha powierzchni całkowitej; 1,8/10 ha powierzchni odpowiednich siedlisk). Liczebność dzięcioła czarnego i dzięcioła zielonego oceniono na 3 pary (0,1 pary/10ha; 0,2/10 ha), a dzięciołka na 7 par (0,2 pary/10 ha; 0,4/10 ha).

SŁOWA KLUCZOWE: dzięcioły *Picidae*, zagęszczenie, lasy łęgowe, Natura 2000

ABSTRACT: In 2011 population sizes were estimated for the Black Woodpecker, the Green Woodpecker, the Middle Spotted Woodpecker and the Lesser Woodpecker in the Special Area of Conservation Natura 2000 “Łęgi Słubickie” (PLH080013). The most representative among the researched species was the Middle Spotted Woodpecker whose population size was estimated at 34 pairs (0.8 pair/10 ha of total area; 1.8/10 ha of respective habitat areas). Population sizes for the Black and the Green Woodpecker was estimated to be 3 pairs (0.1 pair/10 ha; 0.2/10 ha), and that of the Lesser Woodpecker – 7 pairs (0.2 pair/10 ha; 0.4/10 ha), respectively.

SŁOWA KLUCZOWE: woodpeckers *Picidae*, population density, riparian forests, Natura 2000

Wstęp

Dzięcioły *Picidae* są najsilniej związaną z lasami grupą ptaków. Do rozrodu wymagają najczęściej dużych, wiekowych drzew odpowiednich do wykuwania dziupli. Stare, martwe i obumierające drzewa stanowią również miejsce żerowania większości gatunków dzięciołów (Mikusiński et al. 2001). Wylesianie, zastępowanie naturalnych lasów

plantacjami drzew, brak zróżnicowania wiekowego lasów oraz usuwanie z lasów martwych i obumierających drzew są głównymi czynnikami odpowiedzialnymi za zubożenie różnorodności gatunkowej i liczebności dzięciołów w centralnej i zachodniej części Europy. Wyjątek stanowią tereny górskie, nieprzydatne dla rolnictwa, na których pozostawiono lasy w niemal nienaruszonym stanie i gdzie występuje większe zróżnicowanie